

Tomáš Toula

* 1966

Absolvent

Přírodovědecké fakulty

UK, žíví se jako

překladaatel a korektor.

Verše pocházejí

z rukopisné sbírky

„Napsal jsem báseň

o jediném slovu“.

Už táhnou ptáci
řeklas mi včera večer, když jsme leželi v trávě
Cítíš ten vítr?

Znělo to jako báseň
a tak jsem zalhal, že ano

A letěli jsme

Jen bůh ví, co jsi zač
když šeptáš ze spaní
neznámá slova plná sykavek
a na zádech se ti při tom klikatí
stíny blesků
jako by něco takového bylo vůbec možné

Šel jsem
kam mě vedly šlahouny ostružin
a vykrvácel dřívě
než jsem tě stačil najít

Nechal jsem se vést
hejny opilých ptáků
a nepochopil
že je třeba jít opačným směrem

Volal jsem do lesa
- a nic

Jen ozvěna

Jsi to ty
kdo drží slunce na nebi
když tančíš

Jsi stéblo trávy
ovanuté větrem z pouště

Bubeník přikládá dlaně k vykotlaným bub-
nům
a znovu a zas je probouzí k životu

Dokud tančíš
nesetmí se nad nimi

...a pak je tu
samozřejmě déšť

klidný a rovný

Přítel
do nepohody

Napsal jsem báseň o jediném slovu:
tvé jméno
na Zeď nářků

K nohám mi padl list
jako přebytečný verš

Sehnul jsem se pro něj
a vložil ho doprostřed své básně

Bylo zase léto

Jednou jsem našel smysl života

V kalhotách
kratších než má nohy lež
honil jsem vítr
v obilí

Jednou
Na chvíli